

447

DAGBLADET

STOCKHOLMS
STADS BIBLIOTEK

Tidn.

d

Tidskr.

Comps

Prospectus

Ton or te pese, Ingrat! connois la bienfaisance
Laisse ton egoisme ; ; ; Sois une autre Providence.
DE LILLE.

Denne Prospectus fås för intet i BOLLÅDAN midt emot RÅDSTUGAN — Jag wil snart prævenera den lifsande Allmänheten, hwars hushållnings methode hwar enda Förläggare bör känna lika så wäl som jag.

Den 17 Juli i år uphörde Wälsig. Tryckfr.

Jag har lofwat at aldrig fortsätta den, och mitt löfte kan ej ryggas — Men jag har aldrig lofwat at följa den werldbekanta sentensen i Alles Handa On peut honnettement demander aumone.

Jag är då befald (hungern är också en Tyrann) at börja et helt annat blad = Prænumeranter! Håp på det! Ni som älsten ombyten! se här — Detta kallas ej Dagbladet: Wälsignade Tryckfriheten, utan Arket: TRYCKERIETS HETEN den WÄLSIGNADE, Nummer-talet går ej til 100, utan Arketalet går til 50, det utgifwes ej 3 gånger i weeken utan 2:ne gång r, de tienligaste Paldaggar neml. Måndagar och Torsdagar, 1 Prænumeration betalas ej en R:dal. utan 3 plå: 168, Prænumerationens Serdiarne äro författade i den bindande Giltstugefilen. Arket 1 börjas d. 29 Oktober 1783, och Arket 50 slutas i Maj månad nästa år, en årstid nästan så tienlig til läsning som til dans och kortspel, hwilla tidsfördrif ofta kosta mera än 3 plå:at.

Nu til ämnen i dessa ark — utan twiswel böra de innehålla samma proportion at ombyten, som titeln.

Jag har det förtvende, äfwen som jag på det högsta tigger (det är här jag tigger) mina Ansåndares bewägenhet at de varieta så mycket möjligt är — det höga, det låga, det gamla, det unga.

„In Wal jag gredwa glade den största Romings läf

„In med en härtoånd syn begröta Neros häf

„In irån döbars fält, där Romar. Örenen hugar

„Jag

Wälsignade.

ec timide.

II,
ia will,

Sociteteten.

tillåter! — Swad
en Correspondence
sott

tes jag
er som
96 R.
ordsaf
redan
rat sig
err Se-
len om
torerna
ingisue
i behd
r som
någon
r skal
nia af

Kedne

Rongl.
rocol-
let d.
nader
at det

dhus-
ekane,
Stello-
llkom-
Räl-
emen-
n fan
kall. s

Jag lyran wända skall til wåra Hjelte-ungar.
Den forbdna tidens smak så Göthisk och så fræk
Jag blanda skall med wår, så swånsk, så ung och tåck.

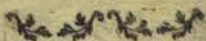
Jag ber om förlåtelse at jag rimmar här i Prospectus, men jag skall wara sparsam i arken som kosta pengar. Et endå får jag den åran anmåla — Små Militair. articular låra någon gång förekomma. Ingen bör undra at jag nyttjar en så löstlig industrie. Et tidestvarf där man så godt som föds Officer, jag kan ej wena annat än med *Offoers esprit*, äwa, tapperhet och wettl höra Officerare blifwa de måsta afuånare, om också deras strånga dygd förbjöd dem all annan egard emot den, hwars tjenste är, krigs-förtjenster, och hwars nit mid wårt wålsignade och lycksaliga Regeringsfåttis införande warit så små emot hans brått . . .

Hwillet sålt har jag icke då at plöja . . . nej at låra? . . . Xenophons manœuwer utöfwade i denna tomnar wållkomna. — Lovisa! Svartholmen och Sveaborg! hwilka Hög-scholor i Tjensten! Det är där jag lärt den, och det är derifrån jag tänker bewisa hwad til wår lycka aldrig något annat land på jorden ännu kan finna, at inrättningen med den wålsawade Arméen här i Swerige är et mästerverke — *Passivolance*. Detta ord är et större påfund i l'art de la guerre, än quadratura circuli kan bli i mathematiquen . . . men jag afsörpter, och utber mig Respective kånnares bidragande til detta ändamål.

Nyheter, Anecdoter, Biographier och merits förteckningar om mina Landsmän, äfwen om Martis barn, emottager jag med största förbindelse: jag hörs på de sednare aldrig blifwa widlyftiga, då man förbigår genealogien på Gåderne och Rödberne, jag wil ha många ånner (på et helt ark har man också rum) ty ja, wil ha många *Prænumeranter* — Det är med denna significqua mening jag slutar.

Stockholm d. 28 Augusti 1783.

För detta Redactour af Wålsig: Tryckfe:

P. S. Prænumerations Sedlar fås nu framt i
Boklådan eller hos Förläggaren som efter requisition
affickar til Landsorterna emot uträknat postporto.
Jag påminner at d. 23 October som är en Torsdag
börjas med utgifwandet. Tid är således lemnaad för
Respective Insändare så af pengar som af manuscrip-
ter, de förra så continuera til det första, och rättas
uplägan derefter, de sednare ber jag ej måtte trötts-
na förän sista arket utkommer. Adressen eller us-
tanstriften ställes til Förläggaren af Tryckstribet:
den Wälsignade.

SEDERHOLM,

Tryckt hos Commisarien P. A. Brodin, 1783.

3 Sept ann

79 one by
78 two by
77 three by
76 four by

215 (100) Aug 9

157 p 100

158 p 100

254 p 100

254 p 100

(200) 257 p 100

258 p 100

40 213 p 100

214 p 100

48 211 p 100

80 212 p 100

213 p 100

214 p 100

215 p 100

216 p 100

217 p 100

218 p 100

219 p 100

220 p 100

221 p 100

222 p 100

Sept 1851

Sept 1851
The following is a list of the names of the persons who have been admitted to the office of the Secretary of the Board of Education since the last meeting of the Board on the 1st of August 1851.

1851
Sept 1851

Arkens 1 och 2.

Tryck-Friheten den Wälsignade.

Stockholm d. 23 October 1783.

Nec temere nec timide.

Som i förenäma hungers smaken
Serveras först af Holländsk Gill,
Så med et Epigramme jag äfwen börja will,
Det är et salt som hör til saken.
På egen Stog jag hugger blott
(Det nästa ark blir Låfarns lott)
Men Frågan ställs til Allmänheten
Som bor i Byar, Städer, Slott,
Säg , , , är det ej et afgrunds skott?
En fyllnad uppå lifwets mått?
At tråla jämt med Tryck-Friheten?
Och för hwars ræast? — för Höfvar-Sociteten.

En Prologve äfwen på Profa mitt Herrskap, om Ni tillåter! — Hwad
det är smickrande för mig at så upwackta Er och fortjätta en Correspondance
som

tes jag
er som
96 R.
ordsaf
redan
wat sig
er Se-
len om
torerna
ingisne
i behö-
er som
någon
er skal
nin af

Kedne

Rongl.
tocol-
let d.
nader
at det

dhus-
ekant,
Hesso-
llkom-
Räl-
emen-
n kan
fall. s

som slöts d. 17 Juli i år, och hwad det åter måtte wara tillfyllestgörande för Edra dygder och för Ert Adelmöd at se en Becko-bladare så länge kunnat lefwa af besparingsmedlen — Ja godt Folk! Poesien är full afktioner, äfwen så lätt som man swingar ifrån den låga jorden op til den höja Himmen, äfwen så lätt stupar man. Mitt Epigramme bär således intet ros — Det är et infall. Swårtom, jag får försäkra at mina Läsare warit snett oräkneliga, det är försökt at innan rapperet (så tunt och fladdrigt jag äfwen gifwit det) warit utdött, så hafwa 3000 Personer fingererat det (en Folkstet som är wanlig i de större garnizoner då NB. Permitteringen ej sker, eller ritast sagt, ej är tillåten) och då jaä öfwer hela wärlden såldt ifring 300 Exemplar Prænumeration inberäknat, så blir det ester en säker Multiplication 90000 som låst Wälsignade Tryck-Friheten — Hwad bär jag icke wara ögfärdig? Det är wäl sant at jag altid stadnat i skuld för Tryck och Papper och at utgifwandet berott på Crediten, utan utgifwande hade jag NB. ej list Credit men äran är altid så mycket Solidare — Mätte jag som Föräggare af Tryck-Friheten den Wälsignade ej håller betagas denna enda ära, dubbelt olycklig at jag ej kan lämna dessa 50 hela ark för samma pris som des Prospektus. Jag skulle då så wörda alla Förnåma och Rika ända ifrån Håst till hoteller som mina ifrigaste Prænumeranter.

ibland märkwärdiga och nyttiga Inrättningar inom en 10 årstid i wårt fälla och rätt fria Fädernesland räknar jag Kongl. Assistance-Contoire, ehuru jag med en helig förkjukning bekänner och ärhänner at Kongl. Numme-Loteriet och Kongliga Krono-Brännertierne äfwen oändeligen bidragit til enskilda Rikedomar samt sölsakteligen til allmänt flor, styrka och magt för denna och tilkommande tider. Egypten ränsat från sina gamla egyptiska plågor har nu at tacka Nil-strömmens öfweröfwämmande för sin frugtbarhet, men Nil-strömmen hyer ända Crocodiler wid sina stränder — huru lycksaliga äro icke wi då i Sverige som befriade ifrån fordna misöden blott lämna närwarande förmåner så rena så öförfäskade som des gudomliga ursprung. — Men, ehuru mina kämslor förloda mig som Patriot, så fordrar dock den attention en Auctör är skyldig sina läsare at ej uppehålla dem med hänryckningar förorsakade af omättelig glädje. — Jag går då tilbakars til ämnet och för at winna nåd, debuterar straxt med uplysningar om den lilla penningerranta af wid på 2 tunnor guld Actie-ägarna tro sig böra fordra hos Herrar Fullmäktige i Assistance-Contoiret i anledning af Herr Comissarien Brodins Memorial insört i N:o 92 af mitt förra periodiska arbete. (Sagt i parenthese, Detta blad köptes af twång och lästes med
dub

dubbel begärlighet.) Men utom tvånget som jag respecerar, så förvånades jag af en christelig skyldighet. Saken är denna — Herr Juveleraren Seliger som enligt hufvudboks Extractet för år 1781 i December hästar för 16,796 R. 38 s. 8 öre (står at läsa i N:o 92) och som äfwen ännu för denna ordsak är nog olycklig at vara försedd med en slags wakt om sin person, har redan förledit år d. 20 December inför Stockholms Stads Råmners-Rätt förklarad sig öfwer denna honom påförda skulden — Huruwida ibland alla andra Herr Seligers förswar detta hans ad Protocollum som följer, öfwerengar Domstolen om befrielse eller ej, lär tiden utwisa, emedlertid skola alla de öfrige Debitorerna uppräknade i det så ofta nämnda N:o 92 äfwen så sina til domstolen ingifne Förklaringar tryckta utan minsta afgift, blott de behaga insända dem i behörigen bewittnade affrister: Detta gäller generelt, för hwilkens manuseripter som håldst, ware wittert eller öwittert, nytt eller gammalt, blott det har någon sida som intresserar, och ej är mot Christendom, Moral och förordningar skal jag vara Sörläggare: Adressen är den samma som jag annonserat i min af den 28 Augusti utgifna Prospectus.

Ad Protocollum.

Til swar på Herr Assessoren Weltzins Memorial af den 22 sidstedne September anmäles ödmjukeligen

Långwarigheten af Saken och Ransakningen lårer stanna uppå Kongl. Assistance-Contoiret och Herr Assessoren, som kan ses af Acten och Protocollerne samt Herr Assessorens swar nppå mit ingifna Dictamen til Protocollat d. 28 September 1781. som Herr Assessoren först beswarade ätta månader derefter eller den 28 Maji 1782. Där likwål det finnes af Räkningarne at det hade kunnat ske redan uti December 1781. 1).

L. A. At jag d. 17 April 1781 ingaf m'n inlaga til Wällof. Rådhus-Rätten om kallelse uppå mina Creditorer, det är Herr Assessoren nog bekant, som då äfwen war närwarande, och först den 27 April tilltalte Herr Assessoren mig å Contoirets wagnar uti Lof. Stads-Råmners-Rätt, för en ofullständig Räkning, som kan ses af Räkningen af d. 1 Maji 1781 och lårer ej Räkningen hafwa gemenskap med det som 7 Art. 7 Momt. uti Kongl. Reglementer utstakar, hålft icke uti någon ingifwen Räkning är nämndt sådant, som kan

1) Sidsta Panten är försäld d. 21 November 1781.

Kallas brott eller fel, och läser Kongl. Hof-Rättens Utslag af den 2 Novemb. 1781 då så mycket mindre kunna förenas med det som Herr Assessoren påstår höra till Räkningarne.

Hvarken uti Protocollet af d. 17 och 22 Maii eller mina ingifna svar läser finnas at jag tilltyrft någon försälgning, ej eller erkändt den skuld, som Contoiret menar at äga hos mig, *) men väl har jag, enligt Protocollet af den 17 Maii 1781 nekadt, at låta göra ny Wårdering på det återstående af mina Wårderingar emedan det måsta då war redan försåldt, och Directionen något sådant förut aldrig yrkadt, fastt alla 6 månader förut lika försålgningar skedt, utan at begjåra några nya Wårdier, och jag wet icke hwad jag skulle göra wid Auctionerne, när jag war för L.B. buben at bjuda öfwer Herr Directeuren och Wårderingsman Suthers å L.C. satta pris på panter, ofta mycket under sina egna wårdier til låns: Hwar före det skulle wårderas mindre, när det skulle försålgas, och Wristen föras uppå mig, därunder måtte wara någon förborgad affigt, som jag ej kjenner.

Hwad den Edswurna betjeningen angår, som Herr Assessoren beropar sig uppå til öfwerhörd hafwa Specificerat Räkningarne, så tjenar til uplysning den omskrifna Räkningen ifrån Auctions-Cammaren af d. 27 Januari 1781 2) med flere Saker, som förefallit af Auctions-betjeningen, emot 5 Art. uti Kongl. Reglementer, och läser wara Kongl. Directionen och Herr Assessoren nog bekanta. At de kunna lemna andra waror til försålgning, än de samma, som äro belånade, wisar panten N:o B. 48 belånt den 22 Junii 1782. med 2 R.d. 8 f. 3) öfwen försålja waror, som icke äro belånade, wisar Panten N:o P. 586, belånt d. 23 Februarii 1782 med 3 R.d. 16 f., består allenast af en Pendyl af Orbin, men samma Pant försåld d. 28 Februarii 1782 under Auctions N:o 284 en Pendyl af Orbin N:o 284½ et par Bräseletter och N:o 224½ en Soffa., 4) Hwad förtroende man kan hafwa til sådan betjening uppå den Edgång de hafwa gjort, läser häraf kunna ställas uti mycket twifwelsmåll. 5).

Om

- *) Tilts dato ej ännu det ringaste uträde.
- 2) Skrifwen af Herr Auctions-Förwaltaren Smedberg.
- 3) Hårom har Auctions-Wachtmästaren Fröling wid Contoiret wärit til förhör.
- 4) Utdrag utur Kongl. Reglementer 5 Art., dock under det uttryckeliga förbehåll, at wid warans förlust, inga andra saker dit måge föras och försålgas, än de som i Contoiret Pantatte och förfallne blifwit.
- 5) Lid ag af Herr Assessoren Weltzins svar härå, och kan i alla fall icke däraf, at en Ambetsman någon gång felat i sin Syfta, dragas någon skuld til bestridande af dess erowärdighet i alla dess öfriga förrettningar.

Om Auktionerne stædt som sig borde, och 11 Art. 4 Momt. i Kongl. Reglementet utstakar, 6) så at Pantagaren fått nytta den förman, som Kongl. Reglementet dem förunnar, och mig icke blifwit betagit de förmoner, som ätsölja Wårderingsmans-Eyflan, at sielf få inropa, och sedan 2:ne gånger låta wid Auktions-Cammaren utbjuda, men hwilket blifwit mig förbudt, först uti Decemb. 1780 och sedan skrifteligen d. 20 Januarii 1781, L.B. at ej bjuda öfwer Directeuren och Wårderingsman Suthers därå satte Wårudier til försäljning, utan at betala Differencen stråpt Contant, eller sätta bergen därför, så torde de stora brister icke existerar, som nu stædt därå, at warorna försålts til hälften eller $\frac{1}{2}$ del, fast någon torde wäl haft sin egen nytta därwid, emedan det ej war swårt för Pantägare eller bejeningen med sina Commissioner, at ej behöfwa lösa sina Pantar, utan wänta på Auktion, at få dem för hälften åter, emedan hwar ock en hade frihet at gå ock se Herr Suthers Wårudier uti Nummererings-Protocollet. Hwarföre har icke Herr Directeuren och Wårderingsman Suther, såsom Kjänd öfwer hela Riket för sin handel, gifwit tillkänna uti Directionen, när priserna började at falla så ansenligen, utan låt dock ständigt göra så kallade Stora Auktioner, därest måst intet annat försälbes än Joweler och Nipper, ja öfwen innemot 30 stycken Gulduur på en enda estermiddag, som icke kunde göra annat än underpris och återrop, det lärer wara Herr Assessoren nog bekant, at jag flera gånger, genom Memorial hos Directionen flagat öfwer försäljningarne wid Auktionerne, som öfwen gjordes uti mitt sista af d. 27 Januari 1781, hwaråf lærer finnas huru försäljningarne stædt, som ock kan ses af Auktions-Protocollerne, men Directionen hafwer aldrig swarat mig något däruppå.

Det faller mig också nog besynnerligt före, det påstående Herr Assessoren nu gör, angående mina Wårudier, at de skola hafwa warit för höga, och det utan ringaste annat bewis än allenast Auktions priset, at wijsa stadga en waras råtta Wårde efter Auktions-pris, det lærer falla hwar förnuftig människas olämpeligt före, för ty Auktions-pris äro ganska olika, det kan man ibland annat se af Panten N:o 7910 wårderat af Herr Directeuren och Wårderingsman Suther til 10 R:d. til låns L. e. Pag. 6. men försäld allenast til 16 s. uppå Auktion den 4 Maji 1782. 7) Panten N:o 5451 L. e. pag. 10

6) Utdrag af Kongl. Reglementet 4 Art. 11 Moment. då Pantar, på sätt som nu förordnad är, icke iulöses, utan warda til Auktion försälne, åligger det Contoiret, at om Auktions-Terminen 14 dagar förut uti Post och Juriles-Rådningarne låta kundgjöra, på det hwar ock en Pantägare, som då wet sin pant wara förfallen, må hafwa tillfälle; at antingen sielf eller genom Ombud, Auktionen bewisa och sin rätt bewaka kunna.

7) Bestod af 180 Dufin Compositioner som kosta 7 å 8 s. Dufinet, när man köper dem, och är efter circa 5 s. Dufinet därpå lånt 19 R:d. men hela partiet är försäldt för en plåt.

til l ns 8 R:d. f rs ld d. 4 Maji 1782 til 36  . 1 r:st. 8) Panten N:o 5056
 L. e. pag. 10. til l ns 70 R:d. f rs ld den 21 November 1781 och den 4
 Maji 1782 til 28 R:d. 11 r:st. 9) dito Panten N:o 1177 L. e. pag. 10 til
 l ns 36 R:d. f rs ld d. 17 Maji 1781 til 16 R:d. 2  . dito Panten N:o
 4914 L. e. pag. 9. til l ns 6 R:d. f rs ld d. 1 Maji 1782 til 41  . 10)
 dito Panten N:o 946 L. e. pag. 3 til l ns 30 R:d. f rs ld d. 22 Novemb.
 1781 til 13 R:d. 17  . samt  sven af bristlistorne L. S. Pag. 14 at uppå 3
 Panten hafwer Herr Suther betalt 520 R:d:rs. brister, med många flera Pan-
 ter, som underg dt et lika  de, af Herr Directeuren och Wårderingsman Su-
 thers W rdier, och ankommer det g nska mycket på, haru en Auction blifwer
 gjord, för det första, så kan hända, at den, som g r Auction, tager de bästa
 waror fram när minsta folket  r där, och köper dem h lf, fast uti andras
 namn, låter blifwa at rätt beskrifwa dem, ej låter förut anoncera, hwad som
 skall försäljas, som händt wid Assistance-Auctionerne, emedan d r varit ostra
 stora Partier så w l Aekta som W kta l sa stenar med flera åter, men
 finnes ej at det blifwit anoncerat, hwarken uti Post eller Inrikes-Tidningarne,
 fast Kongl. Reglementet det ålägger. Med många flera händelser, som kunna
 h nda wid en Auction. Alls  tyckes Herr Assessorens påstående w ra nog
 obilligt at jag skall  rs tta de förluster, som af tilf llige orsaker men ej något
 mit beg gna sel wid W rderingen h rr rdt; helst i Novemb. månad eller 2
 månader innan jag blef häftad utaf Kongl. Contoitet. Herr Directeuren och
 Wårderingsman Suther genomgick min beskrifningsbok uti hwalfwet, der Pan-
 terne äro förwarade, och bes g dem, men fant då icke at de woro f r högt
 w rderade, eller hade något wid dem at påminna, som Herr Inspectoren
 Lindfors kan intyga, som har dem i sitt f rvarningsrum, och frangas hwar
 Pant, som Herr Directeuren och Wårderingsman Suther då bes g. J ke
 heller fins det i det underdåniga s war som Kongl. Directionen ingaf til Kongl.
 Maj:t i slutet af Decemb. månad 1780 uppå min underdåniga ansökning at så
 hålla Lotterie uppå de waror jag war n ds kad at återropa, at d r war nå-
 gon Pant, som war f r högt wårderat, utan at de hade sitt rätta w rde,
 som orden lyda, at fastän han NB. Seliger wid bel nandet haft för affige
 at

8) Bestod af 48 Dupin slipade Granater.

9) Bestod af 9 l sa Brillanter och 6 Rosenstenar   355 Carat, hw r  l net varit 56 R:d.
 1p. men af Herr Directeuren Suther w rderadt til f rs lning d. 5 April 1781 til 70
 R:d. 1p. då  terropat til 64 R:d. 29  . 1p. Sedan åter   upp af Herr Directeuren
 Suther wårderat til f rs lning d. 17 Maji samma  r allenast til 38 R:d. 24  . 1p.
 men då åsven  terropadt för 37 R:d. 11  . 1p. Sedan ytterligare f rs ld til 28 R:d.
 11 r. och bristen imellan 28 R:d. 11 r. och 70 R:d. som  jdr 41 R:d. 47  . 1 r.
 p f rdt Seeliger, ehuru första Auctions summan war  fmer l net.

10) Bestod af 23 stora slipade Granater och 48 dupin l gra Christaller.

at afspåsa sine wårderingar efter det rätta och wanliga wårdet som Panten då haft. Hwilket swar, i öfrigt, innefattar den fullkomligaste vederläggning och Contradiction, ifrån Herr Assessoren Weltzins egen penna es mot de satsen han nu emot mig yrkadt, äfwen ses, at Herr Directeuren och Wårderingsman Suther wårderat en del högre til försälgning, än mina Låns summor varit, och äro inropte til och öfwer lånesumman, fast de äro sedan försälda til underpris, som kan ses af medföljande förteckning L. D.

Herr Assessoren påstår äfwen, at efter Marklins afwikande icke någon särskildt varit förordnat til Jouvelswårdier: uten at jag skulle varit dertill antagen, men mitt Constitutorial af d: 7 Januarii 1774, som följer acten å L. K. utwisar hwilken wårderingsmans sylla jag skulle göra, och för hwilken Sylla jag haft lön, 11) för hwilken Sylla jag då ställde Caution, för ingen annan Wårderingsmans-sylla kan Herr Assessoren bewisa mig at hafwa åtagit mig någon förbindelse eller ansvar, och kan jag ej alltså swara för mera, än som under mit Constitutorial begripes, så wida allt blifwit riktigt lefwere radt och försäldt som sig bör.

men det måste icke vara Herr Assessoren obekant, at Herr Directeuren Suther hafwer alt sedan Marklins afwikande utgifwit Wårderings-sedlar uppå Jouvel-lån, hwaraf 3:ne finnes wid sjelfwa acten L. h. men alle de andre, som wore i mit förwar äro ifrån mig tagne, hwarom Herr Commissarien Gyllenpalms påskrift å Räkningen L. S. i acten bår wedermåle, hwilka bewis wore mig så mycket angelägnare, som jag uptagit alla Suthers gjorda lån uti mina Pant-bekrifsningss-böcker, äfwen hafwer Herr Directeuren och Wårderingsmannen Suther upburit hela lönen af 200 R:d. sp. för år 1780, hwilka 200 R:d. sp. äro som årlig lön tillagde Wårderingsmannen för Jouveler 12), om nu Herr Directeuren och Wårderingsman Suther i de föregående åren, i anledning af Reglementer fått apart betalning af Låntagare i stället för lön, eller om Directionen gifwit honom särskildt Discretioner, det låter Herr Assessoren bäst weta, som förer Protocollet uti Kongl. Directionen.

At jag fått 2:ne gångor, uppå 7 års tid någon Discretion af Direction 13), det har jag aldrig nefat, och är detta et bewis, at mit nu klandrade förhållande förut af Direction pröfwats förtjena särskildt belöning, men at Herr Assessoren wil sluta deraf at jag skulle vara antagen til at wårdera

11) 38 R:d. 16 s. sp. om året.

12) Medgifwes nu af Herr Assessor Weltzin uti sitt swar, at Herr Directeuren Suther har fått 200 R:d. sp. i arswode, men at det skall vara för de dyrbarare Jouvelswårdier, som dock äfwen äro Seeliger til last förde.

13) Tillsammans 66 R:d. 32 s. sp.

Jouveler, och answara för deras fall wid försälgningen, som har härrördt af Moden, Conjuncturer och tillfällige orsaker, lärer finnas orimligt; ty på samma grund kunde Herr Assessoren påstå, at de andra båda Wårderingsmän Herr Rosengren och Kjellgren äfwen borde ersätta brifterna för Juveler, emedan de också fått Discretion af Direction.

Hwad dosan angår, som wid wårderingen blifwit ansedd at vara Laquerad uppå guld, och nu finnes vara Laquerad uppå koppar med lån af 25 R:d. ; så emedan dosan nu är sönderbruten, kan man wäl se at Laqueringen är uppå koppar, men hon war ej sönderbruten när lånet gjordes, och ej har Herr Directeuren och Wårderingsman Suther wid des wårdering til försälgning wid Auction d: 5 April 1781 anmärkt, at han war Laquerat uppå koppar, före än sedan dosan war sönderbruten af köparen och återstått, samt utan undersökning blifwit på god tro återtagen för den samma, som han på Assistance Auction inropat, ehuru ombyte i des hand warit möjelg: Eljest finnes hon så wäl inuti som utan uppå med Guld, men ej som Herr Assessoren beskriwer henne med en papperstunn botten allenast, ock ej heller fins det at jag hafwer upgifwit någon wickt uppå henne ock at hon innehåller mera Guld än Koppar, om den wärkeligen warit densamma som jag wårderade, måste den ock hafwa warit wård Låne-Summan, efter Herr Directeuren och Wårderingsman Suther uptagit henne måst til lika summa som jag.

Ringen med blå Sten uti och Carmoiserat med Brillanter, 14) är d. 15 Decemb. 1780 af Herr Directeuren och Wårderingsman Suther wårderad med lika beskrifning, som jag hafwer gjort, som kan ses af Specification til Auction d. 15 Decemb. 1780 som ligger wid Akten, ock ej heller gjorde Hr. Suther någon anmärkning wid honom när han war och besåg Panterna uti hwalfwet där de wore förwarade, och beshnnerligast är, at sedan Ringen warit ute uti 3 månaders tid sedan han köptes på Auction af Herr Benedictus, så återtager Direction honom af Benedictus, utan widare undersökning om det är samma Ring eller ej, därest Herr Suther icke igenkjendt honom, at det är den Ringen, som han Wårderade d. 15 December 1780 enligt L. i.

Hwad Hornbågaren angår, 15) så lärer det vara Auctions-Förwaltarens fel, at han blef återtagen, för ty han funnat föräldt honom efter beskrifningen, som war uppå honom, och ej utgifwit honom för Silfwer, utfordringen är af Koppar ock mycket starkt försilfradt men ej af Tenn, som Herr. Assessor

14) Med 66 R:d. sp. Lån.

15) Med 5 R:d. sp. Lån.

ren föregifwer, och är ägaren nu ganska nögd at han fått lösa honom åter för fulla Låne-samman, och wil äfwen gjerna gifwa dubbelt om han kan få en dylig hornbågare til.

Hwad nälen beträffar, 16) så lärer nog kunna ses, at den som nu wi ses med 9 Däckta stenar, ej kan wara samma näl, som är uti min beskrifningsbok upptagen med 10 Rosenstenar, emedan Herr Directeuren och Wårderingsman Suther wårderat den med 10 Rosenstenar til Auktion d. 1 Febr. 1781, som finnes af tryckta Förteckningen, som då utkom, äfwen är af Herr Assessoren ärfjent til Protocollet d. 2 Junii 1781 at Herr Directeuren och Wårderingsman Suther wårderat alla Pantar, det wore ju at fasta stugga uppå Herr Directeuren Suther, at han som Wårderingsman för Jeweler ej skulle kunna årtfija Äkta från Däckta, eller at han skulle wara deltagande med uti det swet Herr Assessoren wil påbörda mig. Och lærer häras tydligt finnas, at han måtte wara bortbytter. Och lærer Auktions Betjeningen icke kunna neka, at flera Pantar warit ute på andra ställen innan de försåts på Auktion, hwarigenom lätteligen ombytte kunnat ske, ehuru Pant-Nummern blifwit den ombytte Persöblen widhåstad. I öfrigt återopas, hwad jag om desse Pantesdjar för svarat.

Sidst angående de lösa stenarne, 17) så emedan de hwarken innehålla antal eller wickt lika med min beskrifningsbok, ej eller mig tillsades när papper eller försiglingen öpnades så kan jag dem ej widhjännas, helst jag hwarken wet eller tror, at desse mer än andra lösa stenar blifwit försiglade när de af mig lämnades til förvaringsrummet.

At mistag kan hända, det finnes hafwa sedt för min tid wid Contoires, och äfwen efter den tiden jag har warit wid Contoiret, hwilket måste wara Herr Assessoren, såsom Ombudsman wid Contoiret wäl bekant, under Herr Åkermans Wårderingstid lantes uppå en Silfwermsölskå, som sedan besams wara Mesing försilfradt, äfwen är af Herr Westerstrand, 18) som nu är Wårderingsman, Panten N:o 1115 belant d. 11 October 1781 en Silf-

16) Med 23 R:d. sp. Lån, enligt Auktions-Kammarens emottagnings-Protocoll af den 8 December 1780, finnes at en näl med 10 Rosenstenar är emottagen.

17) Med 16 R:d. sp. Lån, och enligt Auktions-Kammarens Emottagnings-Protocoll af d. 13 Februarii 1781 finnes at Brillanter äro emottagne.

18) Har 183 R:d. 16 s. sp. uti årlig Lån; alltså 100 R:d. sp. om året mera än som Seeliger har haft i Lån.

verfked, som wid försälgningen befunnits vara Koppar försilfrade, Panten 1782 belänt d. 27 October 1781 tvenne Guldringar men wid försälgningen befunnits vara af annan Metal, Panten N:o 4699 belänt d. 19 Januari 1782, et Guldur, men wid försälgningen funnits vara Messing, äfwen en Hirsfengare med Silfwer, men befunnits wid försälgningen vara Messing; af äfwanberörde Dosa och Ring läres äfwen ses at Herr Directeuren och Wårderingsman Suther kunnat mistaga sig i sina Wårderingar om de äro de samma som nu wises, det läres äfwen finnas at Panten bestående af Tobak N:o G. 851 belänt d. 31 Aug. 1781 med 150 R:d sp. men allenast försäldt til 96 R:d. 25 f. 4 v:st. icke warit så god som profwet war, fast Herr Directeuren och Rådman Reimers war ansvarig för godheten och lånet därpå. At sådane mistag ofskydigt kunna hånda, det läres icke någon förnuftig människa kunna bestrida, jag beklagar allenast Herr Westerstrand som nu är Wårderingsman och läres nödwändigt måst utstå, och undergå et lika så swårt öde, som jag hafwer lidit, om icke nåd af Directionen wedersfäres somliga, och mig allenast skall påläggas at årsätta hwad jag ej kunnat förekomma.

Hwad angår det som uptages under Rubrique af waror utan tillstånd uttagne af Auktions - Kammaren, hwarom Herr Assessoren beropar sig uppå Protocoller af den 14 Juni 1781, så läres genom Protocollerne af d. 26 Juli 2 och 9 Aug. samt d. 28 September 1781, sammanhanget finnas helt annorlunda, än det påstående Herr Assessoren gjdr, utan det ringaste bewis, än blott en förändrad Räkning, som Auktions - Förwaltaren ytterligare inlemnad; at Räkningen är ändrad sedan jag hade swarat uppå henne, det tyckes Herr Assessoren nog klart kunna se af Afskriften som finnes wid Acten liggandes L. 2. a. och wisar hurudan hon war när hon ingafs först d. 29 Januari 1781, olika med den Herr Assessoren sedan inlemnade uti Loflige Stads - Råmners Rätten d. 6 Juli 1781 L. M. och i öfrigt, wisar sakens Natur jämte hwad Herr Rådman Reimers samt Commisarien Montelius och Wacktmästaren Höglund intygade at något uttagande ifrån Auktions - Kammaren utan tillstånd hwarken warit möjligt eller werketligen händt, hwarföre min erkännelse d. 24 Junii 1781 ej emot sundt begrepp kan lämpas til den mig öwetterligen insmygde Rubrique utan allenast til de Specificerade Persedlarne.

I den förmodan at den Loflige Råmners - Rätten läres Acten och ransakningen til Högstlige Kongl. Hof - Rättens afdommande insända, förbehåller jag

jag mig at där afgifwa en mera städad wedertläggning, än mine förswagade Kropps och Sinnes krafter nu medgifwit, i fall jag ej skulle sådant medhinna, innan Protocollerna hunnit utskrifwas, då jag äfwen förmodar at bewittnad Utskrift kan medfölja af Höglof. Directionens äfwer min Lotterie ansökning til Kongl. Maj:ts i underdånighet afgifna uttåtande, hwaruti Herr Assessoren som det författade, förde en helt annan Langage in för Thronen, än han härwid Rätten emot mig nyttjadt.

I öfrigt som intet brott hwarföre jag i häfte hållas må, läres emot mig finnas vara bewist; Så förväntar jag at nu i följe af Höglofste Kongl. Hof-Rättens Utslag, frågan om mitt ställande, på fri fot måtte afgöras, innan eller jämte det Loflige Rätten beslutar at Acten och Kansakningen til Kongl. Hof-Rätten affändes.

Stockholm d. 20 December 1782.

JOH. SEELIGER.

Förestående Utskrift wara med det til Stockholms Stads Råmners Rätt ingifna och uti bemälte Rätts Protocoll för den 10 Januarii detta år intagne Original lika lydande betygar.

Stockholm d. 1 Aug. 1783.

SAM. WENBERG

Kongl. Hof-Rättens Ext-Ord. Fiscal.

Enligt min Prospectus skall jag bjuda til så mycket möjligt är, at i hwarje ark ha en liten Article för Militairen, som så enhälligt lär köpa sig denna rättigheten. Kan jag wäl ansöra något som fournerar flera reflexioner för en Swänsk än det som är infördt i Hamburgs Politische Journal för denna månad? Utan twifwel har den Stora Rigs-Hjelen intet allid rätt, Solen har sina fläckar, och Tandem bonus dormitat Homerus.

Då

Då Grefve von Sch, . . . icke långesedan gjorde hos Hans Preussiska Majestät ansökan för sin Son, (som ännu hvarken hade ådern eller vetenskaper) at bli Officer, seck han följande Cabinetts Resolution.

Volgebohrner Lieber Getreuer.

Ett underdåniga Memorial, daterat d. 22 Maji om en Fändricks beställning för Er Son, har Jag fått. Jag måste ge Er tillkänna, at Jag långesedan gifvit Ordres i min Armé at ej föreslå något barn af den Classen *) Will Er Son gå i tjänst, får han ej räkna på sin förnåma södsell, ty utan at först lära och sedan utöfva sina skyldigheter, kan han aldrig bli Officer wid mina Arméer. **) Jag är Er wäl Affektionerade Konung.

FRIEDERICH.

Med Egen Hand, hade Konungen tillagt detta Postscriptum. Små Grefwar som ej så lära något, äro Ignoranter i alla Riken. I England är Konungens Son Mitschipman ***) på et skepp, för at af grunden kunna lära sig maneuvren. Om en södd Grefwe skall bli någon ting, om han en gång skall wara sig, sitt Fädernesland och Wärlden nyttig, så måste han börja med at liksom glömma bort alla sina titlar och sina anor, ty hwem hårdst som grillar om börd och ätt, är en narr. Ingen ting annat än Personlig förtjänst kan winna min aktning och min Nåd.

FRIEDERICH.

Just i samma Principe är en Konungens Förordning af den 7 Mars 1783 utkommen i Slesien til Landt Råderna, beträffande den unga Adels Upsostrian och lyder i utdrag.

*) Mann mindre kan jag tänka af de andra Classerna.

**) Där wara trehundra tusend man.

***), Und. Officer

11 För

Förläggaren.

„För at fåsta så mycket större upmärksamhet på Ungdomens upfostran i Slesien, befalle Wi Eder härigenom uprätta en Lista öfwer alla Adlingar ifrån 6 til 18 år gamla, som stå under sina Föräldrars eller Förmyndares oppsigt at inom en månad insända til Min Minister i Slesien.

Denna Listan skall bestå af följande Columner. Föräldrarnas eller Förmyndarens namn, Sönernas namn, deras ålder, hwarest de uppehålla sig, om deras upfostran sker hemma eller på annat ställe? hwilka deras Lärare äro samt namn. Utom des skolen Ni wara på det strängaste anbefalta at noga under en särskildt columne anteckna huru wida de få den education och de lärdomar som kunna göra dem förtjenta til första Officers-graden samt om deras Conduite är swarande emot den lyckan och den äran at wid en stadgad ålder få tjena sitt Fädernesland och sina Medborgare.

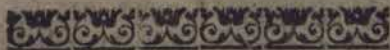
De illpliktiga Zustrurna här i *Stockholm* *).

2:ne gifta Hustrur bodde på Baggens-gatan i öfra wåningen, af nu mera Herr Capitaine Ahlströms Hus, (så noga är Historien där om bewarad) Den ena Prästinna i Kärlekens Tempel men til ären, trodde sig nu skoldig at låra sin Grannhustru som war ung och wackerjalla tjenstens skyldigheter. En afton klockan 11 går hon därföre in til henne som låg tillsammans med sin Man som såf, berättar henne at hon hade fått Sällskap af några muntra och raske Präster NB. Kärlekens, och ber henne komma intil sig. För god och blödig at neka, smyger hon sig sagta opp, och följer sin Anförerska — Emedertid hwilken olycka! waknar Mannen, och saknar sin trogna, sin dygdiga Waka — Hon kommer snart tillbaka och Mannen i argheten (hwilka seder !) binder henne fast med en kjedja wid sängstolpen och insomnar igen — En timma därefter kommer åter den beställsamma Madamen för at be henne på nytt göra sig den äran och stiga in i hennes Kammare, men blir förskräckt at finna henne i en så twungen ställning — Aldes intet rådlös ber hon då så spämma hängslet om sig och wara i hennes ställe så länge — Den andra ansåg detta som första

* Passerat för många år och insände.

största prof i Winskaf, och går bort at offra — Olyckligt wis waknar mannen (det war en gammal Under-Officer) och frågar sin Hustru helt bestjeddligt om hon nu kunde ligga stilla — Den främmande som fruckade sig bli rögt, swarte aldrig et ord „Hwad! skrifer han til, will du intet lubordinera? och i det samma drar ut sin Sabel som hänger öfwer sängen och hugger näsan af henne — Bataillen förbi, somnar Hjelten straxt in, hans rätta Hustru kommer tillbaka, finner med förskräckelse sin Gouvernante näslös, som angelägen at i mörkret leta op sin ägendom skyndar sig bort sedan den andra tagit kledjan om sig — Under-Officern som ej lär hafst någon rolig sömn, waknar åter, och för at göra narr af Hustrun, bjuder henne en pris snus — Då börjar hon som wille profitera af den gamla tokens mistag, at rätt moralisera honom, förebrå honom sin orättmätiga swarshuka, och om han hade förnuft, så borde han erkänna all hennes oskuld sedan et sådant Miracel händt at hennes näsa redan wore låkt. Han stiger ur sängen, tänder opp ljus, faller för hennes fötter, lå, ar kledjan, gråter, ber om förlåtelse och lås war at aldrig i världen mistänka henne mera för den minsta otrohet.

Den andra Matronan, hwars Man födde sig med raka, war mera ängslig hur hon skulle narra honom, men tillfället gör tjuftwen, — Han begär straxt då han stiger opp, sina bästa rakknifwar, hon lägger fram den sänsta, Gubben arg, kastar henne knifwen i syna, hon skrifer til, jämrar sig, wisar Nasan som war affkuren — Han bestört, håpen, otrohetlig tigger tusende gånger om hennes nåd och hennes förbarmande, i det han löper efter en Sältkär som skall curera henne.

Hanreijen.

En man af den förnåma Flocken

En pratare i högsta grad,

(Se där förtjänster hela flocken)

En gång sin lilla Hustru bad

Så räkna op den långa rad

På segrar som han haft, på hjärtan som han vunnit

Hur fordom han för kjönet brunnit

Då intet hus i Stockholm funnit

Där icke Fruen hans ömhet rönt

„Ack! fortfor han, „hwad det war skjönt,

„At fjädrar strö på gamla hattar

„Jag wist en tretti männer Rednt , , ,

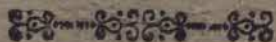
Här swarar Hustrun falskt och skattar

„Hwad du gått långt i Hjelle-bragd!

„Jag tror en Man är skapad at regera

„Då jag offhydig, swag, försagd

„En enda Hanre gjort, och kan ej göra flera

Annonce.

Tryck-Sriheten den Wälsignade utkommer hwarje Måndag och Torsdag kl. 8 om morgonen, i Boklådan wid Riddarhus Torget, Förläggaren anhåller änu en gång at ej bli bortglömd med Manuscripter som kunna befordra affättningen och hans ärkänsla skall bli dubbel. —

De som åstunda at endast Prænumerera på 25 Ark med 27 s. kunna äfwen efter behag gjöra det.

Af den Wälsignade Tryck-Sriheten finnes ännu completa inbundna Exemplar årgången til 1 R:d. 16 s. Eloilas bref til Abelard 4 s.

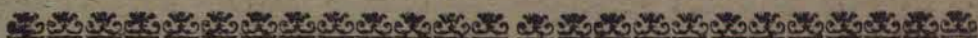
Ark 3 utkommer nästa mandag kl. 8 om morgonen.

Stockholm, Tryckt hos Commisarien P. A. BRODIN, 1783.

Ark 3.

Tryck = Friheten den Wälsignade.

Stockholm d. 27 October 1783.

Syndaren *).

En gång då Damon skristad blef
At nåd för sina synder winna
Bekjände han, hur han förbref
En sömnlös natt med sin Wärdinna,
„O Brottöding! (dundrar Prästen nu)
„Hur ofta syndade wäl Du? - - -
Med Mosis röst han hördes ryta
Hur ofta? (så war Damons svar);
Hur ofta? Ack! Min bästa Jar!
Jag är ej Kommen hit at skryta.

* Inskändt.

Serr

Min Herr Förläggare.

Jag har händelserwis kommit at läsa Arken 1 och 2. Jag lär ej bedraga mig at Ert första Epigramme Er första prosa röja twifwelsmål om affättningen, ehuru Ni will raillera bort rätta sammanhanget — Om så är, ingen ting mindre underligt. Får jag lof, skall jag yttra mig dåröfwer, samt åfwen gifwa Er et råd at omsider winna, alldeles intet. Det Allmännas förtroende utan des nyfikenhet — Hwem wet om Ni icke då skulle debitera så många exemplar at sedan förlaget wid på en 9000 Daler Kopp:mt. för Papper, Tryck, försälgning, rum och wed til torkning samt en goskes afdruande som löper med Manuscripter och Corekturer wore afdraget, Ni åtminstone hade hundra plåtar öfwer för Ert beswär, för at bo, för at åta, och för at klåda Er — Ja, wet ganska wål at en Laquej har 3 gånger så mycket, men så kånner jag ock (Salva venia) en ganska förnäm. ung och wåltwårt Rapphöns-hund, hwars ailancer blott kosta samma Summa.

Fåfångt inbillar Ni Er, at någon människa, han måtte också wara så stupide han will, prænnumererat eller kjooper Edra ark drifwen af någon slags mänsklighet, eller för någon kånslan af medömkan, så alla stöwane grillar ur Huswudet om Ni nånsin haft dem, och wet at Edra Landsmän äro wida för opplysta, för kunnoga och för Laglydiga at icke alla öfwerensstämma dår och inse Ert för detta oförläteliga brått. — Då de följa denna skyldigheten, så bör den andra skyldigheten ännu följas samwetsgrannare, som är at med glådje se Er plickta dårføre, och i miseren försona Edra Synder.

Läs min Herre! Den sanningsrika, Christeliga och kärleksfulla strofen i Dagligt Allahanda, "Mais cette misere et cet opprobre etant des "vites naturelles des leurs maice indomtable, il est bien juste, q'ils en souffrent.

Om Ni intet är utan all raisonnement i Er egen sak, om Ni intet är blind, så sluta Det åtminstone af följande, som jag så godt jag begriper, will lägga Er under ögonen.

Ett lyckta, äro de förnämsta handlingarne i Er Procels tryckta — Hwad bewisa de annat hos Öfwer-Rätten än den yppersta owåld, den
grans